

Τό σαλόνι του γιατρού

ΚΕΚΤΗΜΕΝΗ ΤΑΧΥΤΗΣ

Μα γιὰ τὴν ἐξέτασι τῶν ματιῶν σας γδυθῇ-
κατε δεσποινίς :

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 17
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1950

BISMODOQUINE

*Μικτή Θεραπεία
κατά τῶν
ἀμοιβαδῶδων καὶ
τῶν πάσης φύσεως
ἐντερικῶν διαταραχῶν.*

**Ἐκυκλοφόρησε
καὶ εἰς COMPRIMÉS
τῶν 0.50**

**Μὲ βάσιν τὴν DI-IODO-
QUINE σὲ συνδυασμὸ μὲ
τὴν ρίζαν ἱπεκακουάνας
παρουσία ἀπορροφητι-
κῶν φαρμάκων ἐπι-
τυγχάνει ἄμεσα ἀποτε-
λέσματα.**

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕ. ΟΥ. ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΕΛΦΙΝ
Τῶ σαδόνε του διατ...
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΜΑΡΝΗ 7
ΤΗΛ. 51-181

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Ἀρχισυντάκτης: ΒΑΣ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΕΤΟΣ 16ον ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΤΕΥΧΟΣ 17-Ν) ΒΡΙΟΣ-Δ) ΒΡΙΟΣ 1950

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΧ. 24.000
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 2.000

Απὸ Μηνὲς Le Mena

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΤΟΥ ΣΩ

Ὁ Μπέρναρ Σω, ὁ μεγάλος χιου-
μορίστας τοῦ αἰῶνος μας, πέθανε
στὰ... σοβαρά αὐτὴ τὴ φορά, ὅπως
ἔγραψε κάποιο ἀγγλικὸ περιοδικό,
παρὰ τὶς προσπάθειες τῶν γιατρῶν
του.

Τὸ σχόλιον δὲν πρέπει νὰ ξενίσῃ.
Γιατὶ ὁ Σω, πολλές φορές ἔπαιξε
μὲ τὸ θάνατο, παίρνοντάς τον στὸ
ψιλό, σὰν φαινόμενο εὐθυμο... χιου-
μοριστικό! Δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς
ποῦ ἓνα ἀμερικάνικο περιοδικὸ τοῦ
εἶχε ζητήσει νὰ γράψῃ τί αἰσθάνε-
ται ἓνας... μελλοθάνατος, ὅταν ὁ
Σω ἐκινδύνευσε γιὰ πρώτη φορά
νὰ πεθάνῃ. Καὶ ἐκεῖνος ἀπήντησε,
χιουμοριστικά, χιουμοριστικώτατα,
μὲ τὸ ἀθάνατο κέφι του:

— Δὲν μπορῶ... Γιατὶ εἶμαι πλέ-
ον νεκρός!

Τούτῃ τὴ φορά ὁ Σω, ὅταν ἐπῆ-
γαν οἱ δημοσιογράφοι νὰ τὸν ἰδοῦν,
δὲν ἀπήντησε. Γιατὶ ἦταν πραγμα-
τικά νεκρός, μολονότι, ὅπως ἔγρα-
ψαν στὶς ἐντυπώσεις των, ἐφαίνετο
ἀκόμη... μεδιῶν! Καὶ οἱ γιατροὶ
του ἦσαν οἱ μόνοι θλιμμένοι πλᾶι
εἰς τὸ κρεββάτι τοῦ θανάτου.

ΑΠΟ ΕΝΑ ΚΑΛΜΟΛ

Ἠκούσθη εἰς τοὺς διαδρόμους
τῆς Βουλῆς κατὰ μίαν θυελλώδη
συνεδρίασιν ὁ ἐξῆς αὐθεντικὸς διά-
λογος, μεταξύ ἱατρῶν βουλευτῶν:

— Μεγάλῃ σκοτούρᾳ ἀπόψε, ἔ-
πειτα ἀπὸ τὸν πυρετὸν τῶσων ἀγο-
ρεύσεων.

— Naί... Νὰ ἰδοῦμε ὅμως τί θὰ
κάμῃ ὁ Πρόεδρος ποῦ μᾶς ζάλισε
τὸ κεφάλι μὲ τὰ κουδούνια του.

— Ἀπλούστατα... Θὰ ὑποχρεωθῇ
νὰ μᾶς μοιράσῃ ἀπὸ ἓνα Καλμόλ!

ΑΕΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ὁ Ρουμπιρόζα ἀποφυλακισθεὶς
— κατὰ τὰς δημοσιογραφικὰς πλη-
ροφορίας — μὲ τὴν ὑπόσχεσιν νὰ
πληρῶνῃ πέντε ἑκατομμύρια δραχ-
μὰς μηνιαίως εἰς τὸ Δημόσιον διὰ
τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους του, ἐπῆ-
γε ἀμέσως εἰς Τρίπολιν πρὸς... ἀε-
ροθεραπείαν! Ἡ ἀεροθεραπεία ὅ-
μως ποῦ διατάσσουν οἱ γιατροὶ
προϋποθέτει, ὅπως ἔχαιρον οἱ ἀρ-
ρωστοὶ, ἔξοδα, καὶ μάλιστα ἔξοδα
μεγάλα. Γιὰ τὸν Ρουμπιρόζα ὅμως

*Ἡν ἱστορικὴν ὁ
ὡς σῆμα "FAREL" οὐκ
ἐκασφαλίζει τὴν ἀ-
νεβὴν δόσιν ὁρίαν,
τὴν ἀπόδοσιν κα-
δαρότητα τῶν ἀρρώ-
των ἰσθμίων καὶ τὴν
ἀνδρικομακροδύ-
να τῶν ἰδιοσυμπα-
μασιν.*

ποῦ τὴν ἀεροθεραπεία τοῦ δὲν τὴν
συνέστησε κανένας γιατρός, φαίνε-
ται ὅτι ἀντιστρόφως ἐξασφαλίζει ἔ-
ξοδα, διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐ-
ξηγηθῇ πῶς ὁ Ρουμπιρόζα, κάνον-
τας ἀεροθεραπεία, θὰ πληρῶνῃ καὶ
εἰς τὸ Δημόσιον τόσα ἑκατομμύρια
κάθε μῆνα... Ὅπως δὲ ἴσχυται γιὰ τὶς
ἀεροθεραπείας αὐτοῦ τοῦ εἶδους οἱ
γιατροὶ θὰ συμφωνοῦν ὅτι τὰ μυα-
λά τοῦ Δημοσίου ἔχουν πάρει ἄ-
σφαλῶς ἀέρα!

ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΑ... ΚΑΡΔΙΑΣ

Μὲ τὸ περίεργο συμβᾶν ἀντιστρο-
φῆς τῶν σπλάγχχνων τῆς νεαρᾶς κό-
ρης, ποῦ ἀπεκαλύφθη τελευταίως,
ἠκούσθησαν πάρα πολλὰ. Ἐλέχθη
ὅμως καὶ τὸ ἐξῆς νόστιμον μεταξὺ
πολιτευομένων ἱατρῶν:

— Πῶς συνέβη αὐτό; Νὰ πάῃ ἡ
καρδιά τῆς μικρούλας δεξιά;

— Μὰ... φαίνεται προσεχώρησε
εἰς τὴν συμπολίτευσιν.

Ἡ ΣΤΑΓΟΝΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ
Ο.Λ.Π.

Ἔως τώρα ἡ Ἱατρικὴ δὲν εἶχε
καμμίαν ἐπαφὴν ἢ συγγένειαν μὲ
τὴν Λογιστικὴν. Ἀπὸ τῆς ἀποκαλύ-
ψεως τῆς δράσεως τοῦ Δενδρινέλη
ὅμως καὶ ἐντεῦθεν, δὲν ἤμπορεῖ νὰ
ἰσχυρισθῇ κανεὶς ὅτι συμβαίνει τὸ
ἴδιον. Οἱ σταγόνες τῆς Ἱατρικῆς μοι-
άζουν πολὺ μὲ τὰ μηδενικά τῆς Λο-
γιστικῆς. Καὶ ὁ Δενδρινέλης ἐφήρ-
μοσε εἰς τὰ Λογιστικά τοῦ Ο.Λ.Π.
τὸ σύστημα τῆς θεραπείας διὰ τῶν
σταγόνων, ἦγουν τῶν... μηδενικῶν.
Ἐπαιρνε ὀλίγες σταγόνες — μηδε-
νικά ἀπὸ κάθε διπλότυπον εἰσπρά-
ξεως καὶ τὰ ὑπόλοιπα τὰ ἐχάριζε
εἰς τὸν Ὀργανισμόν. Ἐκαμε ὅμως
κατὰ κράτος... σταγόνων καὶ ἐπενέ-
θη ὁ Εἰσαγγελεὺς. Ἀλλὰ ὁ ἀρχι-
καταχραστὴς ἔχει ὅλο τὸ δίκην νὰ
διερωτᾶται εἰς τὸ κρατητήριον ὅ-
που εὐρίσκεται:

— Γιατὶ ἐπεμβαίνει ὁ Εἰσαγγε-
λεὺς εἰς τὴν σταγονοθεραπείαν μου,
ἀφοῦ δὲν εἶναι γιατρός;

ΚΡΙΣΕΙΣ ΙΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΑ ΜΑΣ ΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΙ ΤΟ Ε.Κ.Ι.Φ.Ε.

Τό 'Επιστημονικόν Κέντρον τῶν 'Ιατρῶν καί Φαρμακοποιῶν τῆς Ἑλλάδος ἤρξατο καθαρῶς λειτουργοῦν ἀπό τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1950 ὅποτε ἤρχισε καί ἡ ἐκδοσίς τοῦ πρώτου ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ. Ἀλλά πολύ πρότερον ἡ ὑπηρεσία ἐξυπηρέτησε τῶν ὑγειονομικῶν τοῦ Ε.Κ.Ι.Φ.Ε. εἶχε τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν ὁλοκλήρου τοῦ ὑγειονομικοῦ μας Κόσμου καί ἐπέτυχε νὰ ἱκανοποιήσῃ κατὰ πλεονότητα ὅλας τὰς ἐπιθυμίας τῶν.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω, θερμότην ἐπιστολὴν τοῦ ἱατροῦ Θεσσαλονίκης κ. Ἑμμ. Περρῆ (Ἑγνατίας 106) περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ε.Κ.Ι.Φ.Ε., ἐν συνεχείᾳ δὲ καί μερικὰς ἄλλας ἐκπροσωποῦσας τὴν γνώμην τῶν ὑγειονομικῶν τῆς χώρας.

Κύριε Νικολαΐδη,

Ὅταν σειρὰ ἀπὸ δεκάδες χρόνια οἱ διάφοροι ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων Βιομηχανικῶν Φαρμακευτικῶν Εἰδικότητων ξένοι καί ἐντόπιοι, μπαίνουν στοὺς γραφεῖν μου φορτωμένοι μὲ τὰ δειγμάτια τους, ἔλεγα μέσα μου:

«Βέβαια, ἐπιχειρήσεις εἶναι. Δὲν σκέπτεται παρὰ τὰ συμπεριφορὰς τῆς. Ποῦ νὰ φαντασθῇ πού βρίσκεται σὲ ἐπαφὴ μὲ ἓνα Σῶμα (τὸ ἱατρικόν), πού ἔχει κολλοσιαιεὺς εὐθύνες καί μιὰ τεράστια ἀποστολὴ μέσα στὴν κοινωνία; Τὴν ὥρα τοῦ πρῶτου θὰ ἦταν ἀντὶ νὰ μᾶς φορτώσῃ μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ δειγμάτια, μᾶς ἔφερνε καί ἀπὸ κανένα βιβλίο, ἢ κανένα περιοδικὸ μορφωτικὸ περιεχομένου σχετικὸ μὲ τὴν ἐπιστήμην μας ἢ μὲ τὸν κλάδον μας; Πόση βοήθεια θὰ μᾶς ἔδιναν μὲ τὴν χειρονομία τους αὐτῇ;»

Τόλμησα καί διέτυψα τὴ σκέψιν μου αὐτὴ σ' ἓνα δὺο ἀντιπροσώπους. Μάταιος κόπος. Ἡ ρουτίνα συνεχίζονταν.

Καί νὰ πρώτη ἡ ΦΑΡΕΛ, ἔρχεται νὰ καινοτομήσῃ στὸν τομέα αὐτὸν. Μὲ τὸ τμήμα τοῦ Ε.Κ.Ι.Φ.Ε. ἡ Ἑταιρία σας κατανοεῖ καί ὁλοκληρώνει τὴν ἀποστολὴν τῆς. Δὲν ἔχει πιά σὸν ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τὸ κέρδος τῆς. Κατανοεῖ καί ἀπ' τὸ κέρδος αὐτὸ ἓνα μέρος πρέπει νὰ διατεθῇ γιὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν μορφωτικῶν ἀναγκῶν τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων ἱατρῶν, τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν, πού διέθεσαν τὰ πάντα γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ συνόλου. Συγχαρῆται οἷς

ΕΜΜ. ΠΕΡΡΗΣ Ἱατρός
Ἑγνατίας 106, Θεσσαλονίκη

«... Τὸ Ε.Κ.Ι.Φ.Ε., πού χάρις στὴν προοδευτικὴ ἀντιληψὶς τῆς Ἑταιρίας ὧν ἱδρύθηκε, ἔρχεται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἀποτελεσματικὰ τὸν ἱατροφαρμακευτικὸν Κόσμον καί ἐξωριστὰ ἡμᾶς, πού ζοῦμε στὴν Ἑπαρχία. Μαζὺ δὲ μὲ τὴν εὐχαριστίαν μου παρακαλῶ νὰ δεχθῇτε καί τὴν ἐκφράσιν τῆς μεγάλης ἐκτιμῆσεώς μου.

ΔΗΜ. Ι. ΣΔΟΥΓΚΟΣ
Νευρολόγος — Ψυχίατρος
Λώρη 23, Βόλος

Κύριε Νικολαΐδη,
Μὲ τὰ θερμὰ μου συγχαρητήρια, διὰ τὴν τόσο προοδευτικὴν καί ἐξυπηρετοῦσαν τὸν ἱατρικὸν κόσμον ἱδρυσιν τοῦ Ε.Κ.Ι.Φ.Ε., τῆς ὁποίας ἡ πρωτοβουλία ὀφείλεται

εἰς τὴν ἀρίστην βιομηχανίαν «FAREL» δεχθῆτε τὰς εὐχαριστίας μου μετὰ τῶν ἀρίστων αἰσθημάτων μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΚΟΛΑΝΤΑΣ, Ἱατρός
Ὁδὸς Νικητάρᾳ 6, Λάρισα

15.9.50

Κύριε Νικολαΐδη,

Ἐχομεν τὴν πληροφορίαν ὅτι λειτουργεῖ παρ' Ὑμῖν τμήμα Ἐξυπηρέτησεως Ἱατρῶν. Τοῦτο εἶναι ἐν εὐχάριστον γεγονός καί σὰς συγχαίρομεν ἐγκαρδίως διὰ τὴν πρωτοβουλίαν σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΕΔΕΛΚΟΠΟΥΛΟΣ Ἱατρός
Φλώρινα

Κύριε Νικολαΐδη,

Ἐλαβον τὸ Δελτίον τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Ε.Κ.Ι.Φ.Ε. καὶ τὸ ΣΑΛΟΝΙ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ καί σὰς εὐχαριστῶ θερμὰ. Πιστεύω ὅτι ἡ ἐκδοσίς αὐτῆς τοῦ Δελτίου, πρωτότυπος διὰ τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἐξυπηρετήσῃ ὅλους τοὺς ἱατροὺς καί Φαρμακοποιούς ἰδίᾳ τῶν Ἑπαρχιῶν. Τὴν ἐξυπηρέτησιν ταύτην δεόντως θὰ ἐκτιμῶσιν οἱ ἱατροὶ τῶν Ἑπαρχιῶν, οἵτινες μακρὰν ἀπὸ τὰ ἐπιστημονικὰ κέντρα καί βιβλιοθήκας, θὰ εὐρίσκουν εἰς τὸ ΔΕΛΤΙΟΝ ὅτι μέχρι σήμερον ἐστεροῦντο.

Δ. ΤΣΑΚΑΛΟΣ, Ἱατρός
Ἀντωνοπούλου 9, Καλάμια

8.9.50

Κύριε Νικολαΐδη,

Ἐάν τὸ Ε.Κ.Ι.Φ.Ε. ἀποτελῇ ἐπίτευγμα διὰ τοὺς ἱατροὺς τῶν Ἀθηνῶν, γιὰ μᾶς τοὺς τῶν ἐπαρχιῶν ἀποτελεῖ ὄνειρον. Ἡ ἐμπνευσίς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς FAREL καί ἡ μὴ φειδῶ δαπανῶν παρ' αὐτοῦ θὰ ὤθῃ εἰς εὐγνωμοσύνην ὅλους τοὺς ἱατροὺς πρὸς τὸν ρηξικέλευστον αὐτὸν ἄνδρα. Ἀφ' οὗ ἐκφράσω πρωτίστως τὸν θαυμασμόν μου, ἐκφράζω καί τὰς εὐχαριστίας μου.

ΚΩΝΣΤ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Φυματιολόγος

Αἴγιον, 1 Ὀκτωβρίου 1950.

Κύριε Νικολαΐδη,

«... καί τώρα ἔρχομαι νὰ σὰς συγχαρῶ καί νὰ σὰς εὐχαριστήσω ὅσα διὰ τὴν ἀξίειναιον πρωτοβουλίαν σας νὰ στέλνεται φωτοτυπία ὁρισμένων ὀργάνων ἐκ τοῦ ξένου ἱατρικοῦ τύπου εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους συναδέλφους. Τοῦτο εἶναι σπουδαῖον ἀναλογιζομένου κανενὸς τὰς δυσκολίας

ΚΡΙΣΕΙΣ ΙΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΑ ΜΑΣ ΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΙ ΤΟ Ε.Κ.Ι.Φ.Ε.

πού συναντῶμεν νὰ προμηθευώμεθα τὰ περιοδικὰ ἐξ ὁλοκλήρου.....».

Ν. Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ, Ἱατρός—Παθολόγος
Παπαντώνη 5, Καλάμια

7.11.50

Κύριε Νικολαΐδη,

Εὐχαρίστως σὰς πληροφορῶ ὅτι ἔλαβον τὰς παραγγελθεῖσας τρεῖς ἐργασίας, τὰς ὁποίας φωτοτυπώσας μοὶ ἀπεστέιλαν. Σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὴν τόσο ταχείαν καί πρόθυμον ἐξυπηρέτησιν καί σὰς συγχαίρω ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ διὰ τὴν πρωτότυπον καί τόσο σπουδαίαν συμβολὴν σας εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως τοῦ ἱατρικοῦ κόσμου. Ἐστὲ βέβαιος ὅτι μία τόσο ἀξίειναιος προσπάθεια ἐκ μέρους τῆς Βιομηχανίας, θὰ τύχῃ ἐκ μέρους τοῦ ἱατρικοῦ κόσμου τῆς ἀνάλογου προσοχῆς καί ἐκτιμῆσεως.

Μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΣΤΙΟΣ, Παιδίατρος
Ἑρμοῦ 193, Βόλος

18.10.50

Κύριε Νικολαΐδη,

Ἡ ἱδρυσίς τοῦ Ε.Κ.Ι.Φ.Ε. πληροῖ ἓνα μεγάλο κενὸν καί καθιστᾷ δυνατὴν τὴν παρακολούθησιν τῶν ξένων ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν εἰς τοὺς ἐπιστήμονας, ἰδίᾳ τῶν ἐπαρχιῶν, οἵτινες, φυσικὰ, δὲν δύνανται νὰ παρακολουθῶσιν ὅλα τὰ ἱατρικὰ περιοδικὰ τοῦ ξένου τύπου.

Ἀτομικῶς ἐγὼ ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τοῦτο, καί νομίζω ὅτι διερμηνεύω καί τὴν γνώμην ὅλων τῶν συναδέλφων μου.

Θὰ μοὶ ἐπιτρέψετε ἐπίσης νὰ συγχαρῶ Ὑμᾶς διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν καί ἀρτίαν κατάρτισιν τῶν σκευασιῶν σας.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΤΙΖΑΣ, Ἱατρός
Θῆβαι, 7.9.50

Κύριε Νικολαΐδη,

Θεωρῶ ἐπιβεβλημένην μου ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσω Ὑμᾶς διὰ τὴν ἀποστολὴν ἐν φωτοτυπίας τῶν αἰτηθεισῶν ἐργασιῶν ἐκ γερμανικῶν περιοδικῶν καί συγχαίρω Ὑμᾶς διὰ τὴν ἱδρυσιν τοῦ Ε.Κ.Ι.Φ.Ε. τὸ ὁποῖον ἐπληρώσε μὲγα κενὸν ἐν Ἑλλάδι καί ἐξυπηρετεῖ ἡμᾶς τοὺς ἐν ταῖς Ἑπαρχίαις ἀσκούοντας, ἰδίᾳ τόσο ἐυκόλως.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΤΙΖΑΣ, Ἱατρός

Θῆβαι, 16.10.50

Κύριε Νικολαΐδη,

Εὐχαρίστως γνωρίζω Ὑμῖν τὴν λήψιν τοῦ «ΔΕΛΤΙΟΥ» περιοδικοῦ δι' οὗ φέρετε τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον τῆς Πατρίδος μας εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν διεθνή βιβλιογραφίαν καί παρακαλῶ ὅπως δεχθῇτε τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου διὰ τὴν πρωτοτυπίαν σας.

Μετὰ πάσης τιμῆς
Κ. ΑΛΕΒΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
Πύργος, 15.9.50 Χειρουργός — Γυναικολόγος

Κύριε Νικολαΐδη,

Συγχαίρω θερμῶς διὰ τὴν ἱδρυσιν τοῦ Ε.Κ.Ι.Φ.Ε., τὸ ὁποῖον εἶμαι πεπεισμένος ὅτι προώριται νὰ ἐξυπηρετήσῃ σημαντικῶς τοὺς συναδέλφους.

Μὲ πολλοὺς χαιρετισμοὺς
Π. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

τ Καθηγητῆς τῆς Μαιευτικῆς καί Γυναικολογίας
τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου
Φρ. Ροῦσβετ 4

Κύριε Νικολαΐδη,

Δεχθῆτε τὰ θερμὰ μου συγχαρητήρια, διὰ τὴν πρωτοτυπίαν τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ε.Κ.Ι.Φ.Ε. καί διὰ τὸ ἐξυπηρετικὸν ἐνδιαφέρον πού δείχνετε διὰ τοὺς ἱατροὺς.

Μετὰ τιμῆς
ΧΡ. ΠΩΠΟΤΑΣ, Παιδίατρος

Καρδίτσα, 21.9.50

Ἀγαπητὴ «FAREL».

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐπληροφορήθην διὰ τὴν δημιουργίαν σας τοῦ Ε.Κ.Ι.Φ.Ε. Οὐδέποτε ἀμφέβαλλα ὅτι ἡ Βιομηχανία σας πάντοτε πρωτοστατεῖ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Κοινοῦ καί τῶν Ἱατρῶν.

Διατελῶ μετὰ τιμῆς
ΝΩΝΤΑΣ ΚΑΡΑΒΑΡΣΑΜΟΣ
Ἱατρός, Μαιευτὴρ — Γυναικολόγος
Συγγροῦ 32, Θεοῦνίκη

10.9.50

Ἀγαπητὴ κ. Νικολαΐδη,

Ἐλαβον τὴν τελευταίαν πρὸς ἐμὲ ἐπιστολὴν σας καί σὰς εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὰ ἐκδηλωθέντα πρὸς ἐμὲ εὐγενὴ αἰσθηματά σας.

Ἡ συντονισμένη ἐνέργειά σας, ἡ τόσο πρόθυμος, ταχεῖα καί πραγματικὴ ἐξυπηρέτησις, ἥτις ἀπ' ἀρχῆς μοὶ παρεσχέθη μὲ συγκίνησιν ἰδιαίτερως. Ἐλπίζω ὅτι συντόμως θὰ ἔλθω εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ σὰς εὐχαριστήσω αὐτοπροσώπως διὰ ζώσης φωνῆς.

Παρακαλῶ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῶν φιλικῶν μου αἰσθημάτων καί τὸν χαιρετισμόν τοῦ παλαιοῦ καί καλοῦ συνεργάτου σας.

Μετὰ πάσης τιμῆς καί ἐκτιμῆσεως
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΝΟΣ

Ἐπιμελητῆς Δημοτικοῦ Νοσοκομείου
Σουλίου 3, Θεσσαλονίκη

Ἡ ΣΥΝΕΜΕΙΑ : εἰς τὴν 7ην σελίδα

ΕΦΑΡΜΟΣΑΤΕ ΤΗΝ ΜΙΚΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΝ ΑΓΟΓΗΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΜΟΙΒΑΔΩΝ

ΔΙΑ ΤΩΝ:
GRANULÉS
et COMPRIMÉS

BISMODOQUINE

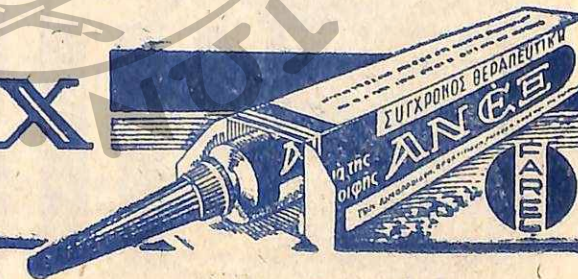
DI-IODOQUINE • EMETINE (IPECA) • S.N. de BISMUTH • CHARBON
ACTIVÉ • KAOLIN COLLOIDAL • ALUMINE HYDROXYDE

ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΕΣ; POMMADE ANEX

ΕΝΔΕΙΚΝΥΤΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΕΙΣ:

ηρωκτίτιδα, ραγάδες, τεινεσμών
προστατίτιδα καί κυνησμών της ὕφρας.

5/48

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΝ...

Η ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΛΗΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

Οι γιατροί δεν έχουν φαίνεται καλές σχέσεις με τη δημοσιογραφία. Αυτό αποδεικνύει ένα παλαιό «ιατρικόν έπεισόδιον», που συνέβη κατά την λήξιν του περασμένου αιώ-
νος εις τὸν Βόλον, έπεισόδιον πού ανεστατώνει τὸν Ιατρικὸν κόσμον ὅ-
χι μόνον τῆς Ἐπαρχίας ἀλλὰ καὶ τῆς Πρωτεύουσας, καὶ ἀπασχόλησε πολλὰς ἡμέρας τὸν τύπον τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τῶν Ἀθηνῶν.

Διὰ τὸ ἀξιόπιστον, ὅς ἀφήσωμεν ἕνα συνάδελφον, ὁ ὁποῖος τότε ἠναγκάσθη νὰ δημοσιογραφήσῃ, νὰ τὸ διηγήθῃ μετὰ τὴν συνήθη φρασολογίαν τῆς ἐποχῆς.

Νὰ τί ἔγραφε στὴν «Ἀκρόπολι» τοῦ Γαβριηλίδου:

«Πολὺς καὶ ποικίλος κατ' αὐτὰς θόρυβος ἐγένετο καὶ ἀγῆδης ρεκλά-
μα περὶ τοῦ ἐπισυμβάντος πρό τινος γνωστοῦ Ιατρικοῦ ἐπεισοδίου Κυρί-
ας τινὸς ἐνταῦθα, οἰκτρῶς παρα-
μορφωθέντος (Σ. Σ. τοῦ ἐπεισοδίου θέβαια καὶ ὅχι τῆς Κυρίας) ὑπὸ τῶν ἀνταποκριτῶν τῶν ἐφημερίδων τῆς Πρωτεύουσας, ἰδίως τῶν «Και-
ρῶν». Ὁ ἔντιμος οὗτος ἀνταποκρι-
τῆς ἀπέστειλε τερατώδη λίβελλον δειλῶς ἐφαπτόμενον ὠρισμένων συ-
ναδέλφων, ὧν οἱ πλείστοι πράγμα-
τι δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἐκτύλι-
ξιν τοῦ περιέργου τούτου ἐπεισοδίου (!!) Καὶ ἐγὼ δὲ αὐτὸς, ἀγανακ-
τήσας, συνεκάλεσα ἀμέσως ἐπὶ τούτῳ εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν τὴν ἐνταῦθα Ἱατρικὴν Ἐταιρίαν, ὡς Πρόεδρος αὐτῆς, ἥτις καὶ ὁμοφῶ-
ως ἐξέφρασε τὴν λύπην τῆς.

Τούτου ἕνεκα μετὰ μεγάλης μου λύπης ἀναγκάζομαι σήμερον νὰ κα-
τέλθω ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ καὶ ἀ-
φηγηθῶ ἐν συνόψει πιστῶς τὸ γεγο-
νός, ὡς ἔμαθον τοῦτο παρὰ διαφο-
ρων ἀξιόπιστων προσώπων, ἰδίως αὐτῆς τῆς μαίας, ἥτις ἐκ τοῦ στό-
ματος αὐτῆς τῆς τεκούσης, ἐξωργι-
σμένης μάλιστα τότε κατὰ τῶν Ια-
τρῶν τῆς, ἀκούσασα μοὶ ἐξέθηκε τὰ διατρέξαντα.

Ἡ Κυρία... ἐπὶ 9 περίπου μηνῶν ὄγκον τῆς μήτρας, ὑπὸ τοῦ πολλὰ-
κις ἐπισκεψαμένου αὐτὴν Ιατροῦ ὡς πάσχουσα θεωρουμένη, μετὰ συμ-
βούλιον καὶ μετ' ἄλλων συναδέλ-
φων, ἐστάλη ἐσχάτως εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις Ιατροὺς, ὅπως ὑποστῇ τὴν

ἀναγκαίαν ἐγχείρησιν, τούτέστιν οὐ-
δὲν πλέον, οὐδὲν ἦττον νὰ ἐξαίρεθῇ ὁ πελώριος ὄγκος τῆς μήτρας, ἐν-
θα μεταβάσῃ καὶ ἐξετασθεῖσα πα-
ρὰ τῶν ἐπισημοτέρων, ὡς λέγουσιν, Ιατρῶν καὶ γυναικολόγων, διετάρχη-
νὰ ἐπανακάμψῃ οἶκαδε καὶ ἐπανέλ-
θῃ εἰς τὰς Ἀθήνας μετὰ δύο μηνῶς ὅπως ὑποστῇ ἐγχείρησιν...

Ὅλλιγας, λοιπὸν, ἡμέρας μετὰ τὴν ἐνταῦθα ἐπάνοδόν τῆς ἡ γυνὴ αὐτῇ ἐν μέσῃ νυκτὶ κατελήθη ὑπὸ ἰσχυ-
ρῶν πόνων τῆς κοιλίας. Αὐθωρεὶ προσεκληθῇ ὁ θερᾶπων Ιατρός, ὁ-
στις ἐχόμενος, φαίνεται, στερρῶς τῆς ἰδέας ὅτι πρόκειται περὶ ὄγκου τῆς μήτρας, μετὰ νέαν ἐξέτασιν, δι-
έταξε τὰ πρόχειρα πρὸς κατάπαυ-

σιν ἢ μετρίασιν τῶν πόνων τῆς κοι-
λίας ἀκασάδυνα φάρμακα, οἷον κα-
ταπλάσματα κ.λ.π., ἀναγράφας, ὡς καὶ αὐτὸς οὗτος ὁμολογεῖ, καὶ κόκ-
κων μορφῆς εἰς ὁ ξηρία, μὴ χορη-
γηθέντα ὅμως, ὡς λέγει, διότι ἐ-
ξήλθε ὁ ἴδιος μετὰ τοῦ συζύγου τῆς, ὅπως προμηθευθῇ τὸ ἀναγρα-
φέν φάρμακον.

Ἀλλὰ... μόλις οὗτος ἐξήλθε τῆς οἰκίας ἡ γυνὴ κραυγάζουσα:

«Φέρετε τὴ μαμή μου, διότι οἱ πόνοι ὁμοιάζουν μετὰ τοὺς γέννας» — πολυτόκος γὰρ ἡ γυνὴ — ὡς ἐκ θαύματος ἀντί ὄγκου ἐ-
τεκεν ἀρρεν τέκνον, τελείως ἀνεπτυγμένον, νεκρὸν ὅμως καὶ μελανόν, ἔχον τὸ πρόσωπον, ὡς ἡ ἰδία μαῖα λέγει, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτοῦ προσκληθεῖσα καὶ ἀ-
φιχθεῖσα, ὑστεροῦ μηκέτι ἐκπεσόν-
τος, ἀποπειραθεῖσα δὲ νὰ ἐπαναφέ-
ρῃ τὸ τεχθὲν διὰ διαφορῶν μέσων εἰς τὴν ζωὴν.

Αὕτη εἶναι ἡ ἱστορία, ἣν ἡ μαῖα

αὐτολεξεῖ σχεδὸν τότε αὐθορμήτως καὶ κατὰ συγκυρίαν μοὶ διηγήθῃ, συμφωνοῦσα καθ' ὅλα μετὰ τὰς ἀφη-
γήσεις καὶ ἄλλων ἀξιόπιστων προ-
σώπων. Ἄν δὲ κατὰ τὰς λεπτομε-
ρείας δὲν εἶναι ἐντελῶς ἀκριβῆς πρὸς τὸ γεγονός ἢ ἀφήγησις τῆς μαίας, ἀδιαφοροῦμεν.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κεῖται ἀδιαφι-
λονίκητον εἶναι ὅτι ἡ γυνὴ αὐτῇ ὡς ὄγκον τῆς μήτρας θεωρουμένην ἡ πάσχουσα μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς τοῦ τοκετοῦ, ἔτεκεν, ἀντί ὄγκου, τέκνον τελεῖως ἀνεπτυγμέ-
νον, πρὸς ἐκπληξιν πάντων τῶν περιεστώτων καὶ αὐτοῦ τοῦ Ιατροῦ.

Τοιοῦτον γεγονός, ὅπερ ὅλην σχε-
δὸν τὴν ἐνταῦθα Κοινωνίαν ὀπωσδή-
ποτε ἐξέπληξε καὶ πολυειδῶς καὶ ποικιλοτρόπως παρεστάθη καὶ ἐπὶ τὸ κομικώτερον ἐσχολιάζετο, ἀνα-
μιγνυομένων ὅτε μὲν ὠρισμένων, ὅ-
τε δὲ ὅλων τῶν Ιατρῶν τῆς πόλεως μας, τοῦ θερᾶποντος πάντοτε πρω-
τοστατοῦντος, ἰδίως τῶν ἐπαγγελ-
λομένων τὸν γυναικολόγον καὶ μαι-
ευτήρα, μὴδ' ἐμοῦ αὐτοῦ ἐξαιρου-
μένου, καίπερ τελευταίου τὸ παρά-
δοξον τοῦτο γεγονός μαθόντος καὶ ὡς ἐκ τῆς ιδιότητός μου παρὰ πολ-
λῶν διερωτώμενου, ἂν καὶ ἐγὼ ἔ-
λαβον μέρος εἰς ταύτην τὴν Ιατρι-
κὴν παράστασιν... Τοιοῦτον τὸ πα-
ράδοξον, ἴσως δὲ καὶ πρωτόκου-
στον, ἐπιστημονικὸν γεγονός, ὅπερ ὁ ἔντιμος ἀνταποκριτῆς τῶν «Και-
ρῶν», ὁ τοῖς πᾶσι γνωστὸς ἐνταῦθα, τερατώδως παρεμόρφωσε, προκαλέ-
σας διάφορα σκάνδαλα καὶ ἀηδεῖς ρεκλάμας...

Ἐν Βόλῳ τῇ 23 Δεκεμβρίου 1899

ΧΡ. ΒΑΡΛΑΜΙΔΗΣ
Ἱατρός»

Τί νὰ πρωτοθαυμάσῃ κανεῖς. Τὴν διαγνωστικὴν ἱκανότητα τῶν Ια-
τρῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἢ τὸ συν-
τακτικὸν καὶ τὸ λεκτικὸν τοῦ ἀφη-
γουμένου!

ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΙΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΤΟ Ε.Κ.Ι.Φ.Ε.

Ἀξιότιμε κ. Νικολαΐδη,

Ἐλαβον τὴν ἀπὸ 8 Νοεμβρίου ἐπιστολήν σας καὶ σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας πρὸς τὴν ὑπόθεσίν μου. Δὲν παραλείπω νὰ σας τονίσω ὅτι εἶμαι ὑπόχρεος ἀπέναν-
τί σας, διὰ τὰς ἐνεργείας σας. Ἐπίσης ὅλοι οἱ Ιατροὶ τῶν Ἐπαρχιῶν θὰ εἶναι ἐνθουσιασμένοι μετὰ τὴν συσταθεῖσαν ὑ-
πηρσίαν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν Ιατρῶν, διότι θὰ δύναν-
ται ἐκ τοῦ μακρόθεν νὰ διεκπεραιώσουν τὰς ὑποθέσεις τῶν εἰς Ἀθήνας, χάρις εἰς τὸ νεωτεριστικὸν σας σύστημα.

15.10.50

Διατελῶ μετὰ τιμῆς

ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Ιατρός

Φλώρινα

Κύριε Νικολαΐδη,

... σὰς εὐχαριστῶ θερμότατα διὰ τὴν ταχυτάτην ἀ-
πάντησίν σας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπόθεσίν μου.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ κρίνω ἐπιβεβλημένον νὰ συγχα-
ρῶ διὰ τὸ ἔργον πού ἐπιτελεῖ τὸ Ε.Κ.Ι.Φ.Ε. τῆς Ἐταιρίας ὑμῶν, πρᾶγμα πού τιμᾷ τόσο ὅσον ὑμᾶς ὅσον καὶ τὸν Ιατρο-
φαρμακευτικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος, ὅστις εὐρίσκει δι' αὐτοῦ πᾶσαν δυνατὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ βοήθειαν.

Ἐυχαριστῶ διὰ τὴν δεχθῆναι τὰς θερμὰς μου εὐχαριστί-
ας καὶ τοὺς διακεκριμένους μου χαιρετισμούς.

27.11.50

Μεθ' ὑπολήψεως

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ

Φαρμακοποιὸς — Λάρισα

Κύριε Νικολαΐδη,

Διὰ τῆς παρουσίας μου ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὰς θερ-
μὰς εὐχαριστίας τοῦ υἱοῦ μου καὶ τῆς γυναικὸς μου, διότι τόσο μεγάλη ἐξυπηρέτησις μᾶς προσεφέρθη μαζὺ μετὰ τὸ πρόθυμο καὶ εὐγενέστατο προσωπικὸ τῆς Ἐταιρίας σας. Δὲν παραλείπω δὲ νὰ εὐχαριστήσω θερμότατα ὅλους ὁ-
σους προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των, ὥστε νὰ ἐπιτευχθοῦν τόσο ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

11.12.50

ΒΙΤΑΛ ΑΕΛΙΟΝ Φαρμακόμεπος

Ἀσκητοῦ 22 — Θεσσαλονίκη

Σεβαστέ μου κ. Νικολαΐδη,

Με μεγάλη μου χαρὰ ἔλαβα τὴν ἀπάντησίν σας ἐκ τοῦ τμήματος Ε.Κ.Ι.Φ.Ε. εἰς τὴν ἐπιστολήν μου καὶ διεπίστω-
σα ὅτι ὁποῖος ὑποστηρίζει τὴν FAREL ὑποστηρίζει καὶ ἐξυπηρετεῖ τὰ δικά του συμφέροντα.

Διὰ κάθε σας καλὴ προσπάθεια σὰς εὐχαριστῶ θερ-
μότατα κ' ἐγὼ θὰ εἶμαι πάντα πλάι σας.

16.12.50

Με μυριάδες εὐχαριστίες

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Φαρμακοὑπάλληλος

Κοραῖ 128 — Βόλος

Κύριε Νικολαΐδη,

Ἐλαβον σήμερον, διὰ συστημένου δέματος τὰς λεπτο-
τυπίας τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν, διὰ τὰς ὁποίας εἶ-
χον παρακαλέσει τὸν ὑμέτερον κ. Κορνάρων καὶ σὰς εὐ-
χαριστῶ πάρα πολὺ.

Ἡ ἐργασία εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεβλήθητε ἦτο πολὺ μεγάλ-
η. Δὲν ἐγνώριζον τὴν ἔκτασιν τῶν ἐργασιῶν δι' ὅ καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ με συγχωρήσετε.

22.12.50

Εὐχαριστῶν
μετὰ πάσης τιμῆς
ΖΑΧΟΣ Κ. ΖΑΧΟΣ
Χειρουργὸς
Διευθυντὴς Γεν. Κρατικοῦ
Νησοκομείου Λαμίας

Κύριε Νικολαΐδη,

Δεχθῆτε τὰ εὐκρινῆ μου συγχαρητήρια διὰ τὴν νέαν πρωτοτυπίαν τοῦ περιοδικοῦ σας. Ἀποτελεῖ πραγματικὴν θάσιν, δι' ἡμᾶς τοὺς εἰς τὴν Ἐπαρχίαν ἐργαζομένους Ιατροὺς, ἡ δυνατότης ἐξοικονο-
μῆσεως κόπου καὶ χρόνου καὶ συγχρόνως τοῦ τελευταίου ἐκδιδόμενου περιοδικοῦ. Εὐχομαι κάθε πρόοδον εἰς τὴν εὐγενῆ ὑμῶν προσπά-
θειαν.

9.11.50

Μετ' εὐχαριστιῶν

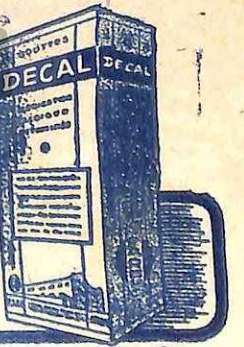
Κ. ΜΠΑΡΜΠΟΠΟΥΛΟΣ Ιατρός

Ἀδριανουπόλεως 37 — Ἀλεξανδρούπολις

ΧΟΡΗΓΗΣΑΤΕ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΟΣ
EVELPIN — **DECAL**
Vitamine C. Provitamine A.
Lecithine. Cholesterine.
Electrolytes.

Ἡ μόνη σκευασία εἰς τὴν ὁποίαν, κό-
ρις εἰς τὸ εἰδικὸν ἐκδόχον, ΥΠΑΡΧΕΙ
ΠΑΝΤΟΤΕ μετὰ τοῦ ἀσβεστίου ἢ βιταμινῆ D.

Εὐγευστον
Τονωτικόν
Ἀριστον δι-
εγερτικόν
τῆς ὀρέξεως

ΣΤΗΛΕΝΟΙ

Ἀριστον δι-
εγερτικόν
τῆς ὀρέξεως
Τονωτικόν
Εὐγευστον

Τι διηγούνται οι γιατροί ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΡΩΣΤΟΥΣ

«Ας γίνη αυτή τη φορά μία παρέκκλιση στην τακτική στήλη του Σαλονιού «Τι διηγούνται οι γιατροί για τους αρρώστους», για να πούμε τι διηγούνται οι φαρμακοποιοί για τους αρρώστους.

Έδω στο Ρέθυμνο, έπειδή η πόλις είναι κάτω των 10.000 κατοίκων και οι απόστάσεις είναι μικρές, έχει επιτραπεί από την Αστυνομία να μη διανυκτερεύουμε μέσα στα Φαρμακεία, όπως οι συνάδελφοι των μεγάλων πόλεων. Αλλά να μένουμε στα σπίτια μας και τη νύχτα, αν παρουσιασθή έπείγουσα ανάγκη, να μας ειδοποιούν στο σπίτι και να πηγαίνουμε κατόπιν στο Φαρμακείο για να δώσουμε το φάρμακο που έχει ανάγκη ο άρρωστος.

Έτσι, τον περασμένο Γενάρη, που «διενυκτέρευα» κατά τον τρόπο αυτόν στο σπίτι μου, άκουσα μία παγερή νύχτα, κατά τις δύο μετά τα μεσάνυχτα να κτυπά το κουδούνι της εξώπορτας δαιμονιωδώς. Πετάχθηκα άμέσως από το ζεστό μου κρεβάτι, σκεπτόμενος πώς κάποιος είχε ανάγκη από ένα φάρμακο. Άνοιξα την πόρτα. Έξω, έκτος από το κρύο, έβρεχε ραγδαία. Βλέπω να μπαίνει μία γυναίκα με έναν άνδρα και να μου λένε πως πρέπει να τοξέω όσο μπορώ πιο γρήγορα για να τους δώσω ένα φάρμακο να σωθί μία γειτόνισσά τους, που είχε πιή ένα δόκιμο ρο φιαλίδιο Ιώδιο, γιατί ήθελε να αυτοκτονήσει. Ντύνομαι, λοιπόν, όπως, και πάω στο Φαρμακείο, όχι θέσθαι να να τους δώσω φάρμακο. Αλλά για να συμβουλευθώ τον κατάλογο των αντιδότην. Τους είπα να βάλουν λευκώματα αυτών και γάλα σε μία λεκάνη, να τα χτυπήσουν καλά και να δίδουν στην παθούσα άλλοτε-άλλοτε ποτήρια του μίγματος αυτού, μέχρις ότου εξουδετερωθί το Ιώδιο.

Το πρωί ήμουνα περίεργος να μάθω τι απέβη η δηλητηρίασθίσα και αν ήταν αποτελεσματικό το αντίδοτο που συνέστησα.

Μία και δυο πηναίω σπίτι τους, κτυπώ την πόρτα και με υποδέχεται γελαστή ή ίδια ή παθούσα.

— «Ε... πώς πήγαμε; τη ρωτώ.
— Καλά, μου λέει, αλλά απήδισα με κείνα τα αυγά που τους έβαλες να με ποτίσουν! Πάντως σε ευχαριστώ και σου ζητώ συγγνώμη για την ενόχλησι που σου έκαμα μεσανυχτιάτικα.
— Δεν πειράζει. Το καθήκον μου. Άρκει που σε έσωσα.

— Εκείνη δέ μπόρεσε να κρατήση ένα δυνατό γέλιο.
— Μά, γιατί γελάς; τη ρωτάω.

— Άκουσε να σου πω την άμαρτία μου, απαντά. Ούτε Ιώδιο πήρα, ούτε είχα καμμία διάθεσι να αυτοκτονήσω...

— Έξηγήσου, τί ακριβώς συνέβη;

Και άκουω κατάπληκτος από το στόμα της κυρίας — Γύρευα από τόν άντρα μου να μου πάση ένα καινούριο φόρεμα, αλλά αυτός, σαν ταγκούνης, ήταν ανένδοτος. Σικέφθηκα, για να τον συγκινήσω, να καταφύνω στα μεγάλα μέσα. Άδειασα στο νεροχύτη το μπουκαλάκι του Ιωδίου, το νέμισα κατόπιν με... μαύρο κρασί και τώβαλα στη θέσι του. Μετά τον τέταρτο ή πέμπτο καυνά για το φόρεμα και σε μία κατάλληλη στιγμή, άρπαξα μπροστά στα μάτια του το μπουκάκι που ο άντρας μου νόμιζε πως είχε μέσα το Ιώδιο και το ήπια μονορούφι, χωρίς να προφθάση να με αποτρέψη... Καταλαβαίνετε τώρα... είπα και συνέχισε το πονηρό της γέλιο.

— Έμεινα στήλη για το Φαρμακείο, σκεπτόμενος απάντησι τράβηξα για το Φαρμακείο, σκεπτόμενος ότι μου ήταν γραφτό, άγώ να πληρώσω τη φαγωμάρα του αντρώνου, με την ανησυχία και το σινάχι, που άρπαξα.

Να ένα ακόμη από τα άναθα του φαρμακευτικού επαγγέλματος, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΝΟΥΠΑΣ φαρμακοποιός Ρεθύμνου

— Δεν τον εξέταζης από το τηλέφωνο γιατρέ μου, μία υαί δεν μας περισεύουν λεφτά για επίσκεψη;

— Όχι μη με πλησιάζετε γιατρέ. Από μαυρά να μ'εξετάσετε...

— Και θέλεις γιατρέ να σου πληρώσω επίσκεψη, αφού δεν μου βρήκες τίποτα;

— Μά για το μωρό τουλάχιστον δεν πρέπει να μου κάνετε πενικιλίνη;

— Είναι αδύνατον μία κυρία της τάξεώς μου να μη έχη αμοιβάδες. Να μου γράψετε άμέσως BISMODOQUINE

— Ο έρρωτευμένος Ιατρός — και τώρα Δεσποινίς μπορείτε να ματαλάβετε τί θα πη ταχυπαλμία!

Τι διηγούνται οι άρρωστοι ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΑΤΡΟΥΣ

Θα σας διηγηθώ μία ιστορία της παιδικής μου ηλικίας για το γιατρό μου και για τό... δόντι μου!

Όταν ήμουν μικρός, θυμάμαι καλά ότι δεν είχα καλή ιδέα για το γιατρό μου. Έκείνο τον καιρό ο γιατρός δεν ήταν για τον άρρωστο ο σημερινός καλός θεραπευτής, που απαλύνει και τους δριμύτερους πόνους με τα μέσα της επιστήμης. Ήταν ο τρόμος του άρρώστου, με τη ρεδιγκότα, το ψηλό καπέλλο, τις φαβορίτες, την τσάντα με τα ιατρικά εργαλεία, το αυστηρό βλέμμα πίσω από τα γυαλιά... Θυμούνται ότι όλα αυτά τα είχα συνδυάσει στην παιδική μου φαντασία με το άπαισιο ρετινιόλαδο και το μικρό κινίνο, που το διέλυε με λίγο νερό σ' ένα κουτάλι της σούπας και μου το έδινε με το ζόρι κατά τις άνεπιθυμήτους για μένα επισκέψεις του στο σπίτι μας. Και αυτά με έκαναν να τον φαντάζωμαι αληθινό διάβολο της Κολάσεως, ώστε όπου τον έβλεπα άλλαζα δρόμο... Όταν κάποτε έτυχε να «πέσω στα χέρια του», όπως λέγαμε παιδιά.

Μου πόνεσε ξαφνικά το δόντι — ένας τραπεζίτης, αν θυμάμαι — που έπρεπε να θγί... Το ζήτημα είχε αναστατώσει το σπίτι μας και η μητέρα μου, μία που δεν υπήρχε τότε οδοντογιατρός, σκέφθηκε να με στείλη στον... κουρέα της γειτονιάς, που έκτελούσε και χρέη οδοντογιατρού και είχε φήμη μεγάλη, γιατί συχνά έβγαζε με μεγάλη επιδεξιότητα τα δόντια των συγχωριανών μας, χωρίς καλώς-καλώς να το καταλάβουν.

Ο πατέρας μου, όμως, σαν πιο πολιτισμένος, άντέτεινε και ύστερα από ένα οικογενειακό συμβούλιο αποφασίσθηκε να με στείλουν στο γιατρό.

Δεν γεννάται αμφιβολία ότι και εγώ προτιμούσα τότε τον κουρέα και όπως απέδειχθη είχα δίκιο...

Όταν πήγα στο σπίτι του γιατρού που μύριζε φάρμακα (τότε στα χωριά οι γιατροί έκαμαν και το φαρμακοποιό), με κύτταξε αστηρά, με κάθησε σε μία καρέκλα και μου είπε να ανοίξω το στόμα μου...

— Ποιό δόντι σε πονεί; με ρώτησε...

— Αυτό... του είπα και του τώδειξα, τρέμοντας από φόβο...

Βάζει πρώτα το δαχτυλό του και το κουνάει... Ύστερα παίρνει μία ντανάλια (μια φάνηκε πως ήταν χειρότερη από τις σιδερονταλίες του κουρέα, μου πιέζει με την παλάμη του προς τα πίσω το μέτωπο, μου χώνει το εργαλείο στο στόμα και μου άρπάζει δυο μαζί τραπεζίτες... Δάκρυσα, έσκουξα, ρέκαξα!... Ο γιατρός άσυγκίνητος...

— Κάτσε, θρέ διάβόλε!... μου λέει... Και θα σου κόψω τη γλώσσα!

Πού να κάτσω εγώ. Άρχισα να σπαρταρώ σαν το ψάρι που έχει το αγκίστρι στο στόμα...

Ο γιατρός μου ίδωνε και ξιδρώνει, μά που να μου βγάλι το δόντι...

Κάποια ώρα μ' αφήνει στην καρέκλα να ξεκουραστώ, αφού μου σκούπισε το στόμα με το μαντήλι του κι έτοιμαζότανε να ξαναρχίσω... Όταν όμως τον είδα να έτοιμάζει πάλι τα εργαλεία του, δεν ξαίρω πώς, πετάχθηκα επάνω, τούδωσα μία σπρωξιά και τώβαλα στα πόδια...

Την άλλη μέρα, ύστερα από νέο οικογενειακό συμβούλιο, τράβηξα κατ' ευθείαν στον κουρέα. Ο κουρέας, έξυπνότερος απ' το γιατρό μας, μ' έδωσε πρώτα στην καρέκλα, έπασσε με την ντανάλια του τον πονεμένο μου τραπεζίτη και με τίναξε μία τόσο δυνατά, που με σήκωσε στον αέρα μαζί με την καρέκλα... Φώναξα πάλι τον μπαμπά μου, τη μαμά μου, τον παππού μου κι όλους τους προπάτορές μου.

Είς μάτην. Δεν με γλύτωσε κανείς. Η... έγχειρησις είχε επιτύχει και ο κουρέας του χωριού μου απέκτησε περισσότερη πελατεία και... φυσικά φήμη ως ο καλύτερος οδοντογιατρός της περιοχής.

Είγε αποδειχθή άσυναγώνιστος!

Ο ΠΑΛΑΙΟΣ

ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ ΚΑΛΜΟΛ

ΕΝΑΣ ΝΕΚΡΟΣ ΚΑΙ ΤΡΕΙΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

ΔΙ' ΕΝΑ ΚΕΦΑΛΟΠΟΝΟΝ!

"Εγκριτος "Ελλην Ιατρός της Κωνσταντινουπόλεως, ο οποίος είναι φανατικός φίλος των ευθύμων διηγημάτων του Περιοδικού μας, είχε την ευγενή καλωσύνη να μας γράψει για ένα παλιό κωμικοτραγικό έπεισόδιο που συνέβη εις το Γιλδίξ με ήρωα τον ίδιο το Σουλτάνο Αβδούλ Χαμίτ.

"Την εποχή που δεν υπήρχε Καλμόλ για να καταπραΰνη τους πονοκεφάλους με τόνον απλό τρόπο — γράφει ο φίλος επιστήμων — οι πονοκέφαλοι του Χαμίτ, από τους οποίους υπέφερε συχνά έδημιουργούν πολλά παρατράγουδα εις το Γιλδίξ, και αυτό το όποιον θα σας διηγηθώ, άπσυχόλησε και τον Εύρωπαϊκόν Τύπον, έξ αφορμής μιας ανταποκρίσεως Ιταλού ανταποκριτού.

"Ο Χαμίτ την εποχήν εκείνην είχε μίαν νευροπάθειαν αρκετά έντονην, όφειλομένην εις τους κεφαλοπόνους του. "Επειδή είχε χάσει την έμπιστοσύνην του τόσοις προς τους Τούρκους, όσον και προς τους Εύρωπαίους γιατρούς του — διότι είχε την άξίωσιν να τον γιατρεύουν αυτοστιγμεί από ό,τι υπέφερε — προσέφυγε κατά συμβουλήν των άπλοϊκών γυναικών του χαρεμιού του, εις τας υπηρεσίας κάποιου Τούρκου άνατολίτη, όνόματι "Ιμπραήμ, ο οποίος έθεωρείτο... θαυματοργός και ίσχυριζέτο ότι έθεράπευε πάσαν νόσον δι' άπλης επιθέσεως των χειρών του επί του άσθενούς.

Προσεκάλισε, λοιπόν, τον "Ιμπραήμ και του είπε να επιθέση τας χείρας εις την σεπτήν κεφαλήν του. "Αν τον έθεράπευε θα έλάμβανεν ως άμοιβήν του γενναίον χρηματικόν ποσόν. "Αν άπετύγχανε θα τον έξώριζαν.

"Ο "Ιμπραήμ έδέχθη, έζήτησεν ο

μως να τον αφήσουν μόνον με τον Σουλτάνον, διότι το «πνεύμα» το όποιον θα έπεκαλείτο, θα έφευγεν, όπως έλεγε, αν έβλεπε ξένα πρόσωπα, χωρίς να κάμη την θεραπείαν.

"Εμεινε, λοιπόν, μόνος ο "Ιμπραήμ με τον "Αβδούλ Χαμίτ και ήρχισε με τας δύο του χείρας να

του σφίγγη τόσοις το κεφάλι, ώστε τον έκαμε να πονή φοβερά.

"Εις μάτην ο Σουλτάνος του έλεγε να σταματήσει. "Ο θεραπευτής πεπεισμένος ότι ένα καλό σφίξιμο του κεφαλιού ήτο το μόνον μέσον προς κατάπαυσιν της ήμικρανίας έστω και προσωρινά εξηκολούθει να σφίγγη, να σφίγγη με δύναμιν σιδηρουργού το σουλτανικό κεφάλι. Τότε από την διάνοιαν του Σουλτάνου έπέρασε μια ιδέα, ότι ο "Ιμπραήμ δεν είχε σκοπό να τον σώση από την ήμικρανίαν, αλλά να τον... σκοτώση!

"Από τον φόβον του έσηκώθη άμέσως, έκαμε ένα βήμα προς το τραπέζι, τα συρτάρια του οποίου ήταν γεμάτα όπλα, ήρπασε ένα πιστόλι και ήρχισε να πυροβολή σάν λυσσασμένος τον θεραπυτήν του, ο

όποιος έπληγώθη εις διάφορα μέρη του σώματός του.

"Εις το άκουσμα των πυροβολισμών προσέτρεξαν μερικοί άξιωματικοί της φρουράς, άλλ' ο Χαμίτ, από την φόραν που είχε πάρει ήρχισε να πυροβολή και αυτούς. "Ενας άξιωματικός έσκοτώθη και τρεις έτραυματίσθησαν, μαζί και ο "Ιμπραήμ πληγωμένος εις το στήθος και την κνήμην.

"Επειτα από την έκρηξιν αυτήν της σουλτανικής μανίας ο Χαμίτ άπεσύρθη εις τα ιδιαίτερα δωμάτιά του και όλην την ήμέραν έμεινε άθέατος. Την επομένην όμως ήσθάνετο παραδόξως τον έαυτόν του καλά. "Εστειλε τότε να του φέρουν τον "Ιμπραήμ επί φορείου καθώς και την οικογένειάν του όλόκληρον, και του έδωσε ένα σεβαστόν ποσόν τουρκικών λιρών.

Τό περίεργον είναι ότι από την ήμέραν εκείνην δεν ήνώλησαν πλέον πόνοι το σουλτανικό κεφάλι. Φαίνεται ότι τα νεύρα του Χαμίτ

κατεπραΰνησαν έπειτα από την φονικήν εκείνην έκρηξιν που έκαμε τον φουκαρά "Ιμπραήμ να τὰ χάσῃ... και πού παρ' όλignon θα τον έξαπέστελλε εις τον άλλο κόσμο για να τρώη πιλάφι καθημερινώς.

Δ. Γ...

"Ιατρός εκ Κων)πόλεως

Η ΜΟΝΗ ΣΚΕΥΑΣΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΧΑΡΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΕΚΔΟΧΟΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΜΕΤΑ ΤΩ ΣΙΣΒΕΣΤΙΩ Η ΒΙΤΑΜΙΝΗ D

DECAL

ΟΠΟΥ ΕΝΔΕΙΚΝΥΤΑΙ ΤΟ ΑΣΒΕΣΤΙΟΝ ΕΝΔΕΙΚΝΥΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΟΝ

Η.. «ΔΕΦΤΕΡΙΤΙΔΑ» ΤΟΥ ΚΥΡ ΖΑΧΑΡΙΑ

"Η τελευταία έπιδημία της διφθερίτιδος έβαλε όπως ήταν έπόμενο πολλούς "Αθηναίους γιατρούς σέ σκοτούρες. "Εβαλε όμως σέ πιο μεγάλη σκοτούρα τον κύρ Ζαχαρία, το μπακάλη της παληάς "Αθήνας, που δεν αισθάνεται τον έαυτό του τόσο καλά, τώρα τελευταία.

"Ο κύρ Ζαχαρίας έπιμένει ότι πάσχει από νόσον θαυράτης μορφής και ένόμισε ότι ή επέκτασις της διφθερίτιδος τού έπέβαλλε να ζητήσει όπωσδήποτε την συμβουλήν φίλου του γιατρού. "Όταν, λοιπόν, διάβασε στην «θημερίδα» μια μέρα ότι τὰ κρούσματα έφθασαν τον αριθμό 14, έβγαλε την ποδιά του μπακάλη, σκούπισε τὰ χέρια του σ' ένα τσουβάλι, έστριψε το μουστάκι του, έγħκε «βέω», ανέθηκε σ'ό «τριάμ» κι' έφτασε σ'ό «ίσοκομείο».

— "Εδω είναι ο γιατρός; ρώτησε το θυρωρό.

— "Εδω... περάστε.

Σε λιγάκι ο φίλος μας ήταν μπροστά σ'ότον έφημερεύοντα γιατρό του «Νοσοκομείου των Παίδων», ο οποίος όταν τον είδε, τον υπεδέχθη σάν παλιό του γνώριμο:

— Μπα... Κύριε Ζαχαρία και συ έδω;

— Ναί γιατρέ... Θέλω να μ' έξετάσης.

— Καί τί έχεις;

— Είμαι άρρωστος... Πολύ άρρωστος! Μου «φαίνεστε» πάσχω κ' έγώ... δεφτερίτιδα!

— "Εσύ διφθερίτιδα; Μπα σε καλό σου κύρ Ζαχαρία... Πώς σου μπήκε αυτή ή ιδέα;

— Ξέρω τὰ χάλια μου! Κι' ήρθα να με «ξετάσης...». Πρέπει να με «ξετάσης» γιατρέ... "Επέμενε ο κύρ Ζαχαρίας άνειδώτως.

— Να σε έξετάσω, Ζαχαρία...

"Ανοιξε, λοιπόν, το στόμα σου να ιδώ το λαιμό σου...

— Τό... λαιμό μου; Έκανε παραξενευμένος ο κύρ Ζαχαρίας και εκάρφωσε το γιατρό με ένα βλέμμα γεμάτο φιλοποψία.

— Μά τί να σ' έξετάσω;

— Τὰ... δεφτέρια μου!... Με φάγανε τὰ θερεσέδια, γιατρέ. Τι μεγαλύτερη «δεφτερίτιδα» από τού-

τη θέλεις; "Η δεν την έχετε σ'ό κατάστιχό σας αυτή τη... δεφτερίτιδα;

"Όπως ήταν έπόμενο, ο γιατρός ξεράθηκε σ'α γέλια, και καθούχασε τον κύρ Ζαχαρία, ο οποίος φεύγοντας έπέμενε να έκφράζη τους φόβους του για την έπιδημία.

— "Εγώ, γιατρέ μου, δεν φοβήθηκα, ούτε φθισι, ούτε πανούκλα, ούτε χολέρα... Έλεγε θγαίνοντας από το «ίσοκομείο». Τό μόνο που φοβήθηκα σ'α μπακάλης, είναι ή... δεφτερίτιδα... Μας έχει φάει έμάς! Κι' όλοι τους... Τους πονόψυχους!

NON ΦΑΤΕ ΝΟΥΛΑ...

"Ο "Ιταλός παθολόγος Ντέ Μαρτίνο, ιδιαίτερος γιατρός του Βίκτωρος "Εμμανουήλ, ήταν χιουμορίστας, έγραφε σατυρικούς στίχους, έπαιζε κιθάρα και δεν έχανε τό κέφι του ούτε σ'ίς δυσκολότερες περιστάσεις.

Μια μέρα τον... απέσπασαν από μια συναυλία για να έπισκεφθί έπειγόντας κάποιον άρρωστο θουλεύτη. "Ο Ντέ Μαρτίνο έσπευσε σ'ό σπίτι του άρρώστου και τον βρήκε σέ κατάστασι άπελπιστική. Δεν θέλησε όμως να πη όλη την αλήθεια σ'όυς οικείους του έτοιμοθανάτου, και όταν ήρωτήθη από κείνους έίπε:

— Χμ!... "Η κατάστασίς του είναι μάλλον άνησυχαστική, αλλά όχι και άπελπιστική. Δώσατέ του ένα ποτηράκι καλό κονιάκ, άν μ'ορέσητε να τον κάνετε να τὸ πάρη και αφήστε τον ήσυχο να κοιμηθί... "Εχει ανάγκην μακράς αναπαύσεως.

— Προφεςόρε, δεν θά του δώσετε κανένα φάρμακο; ρώτησαν οί συγγενείς του έτοιμοθανάτου.

— Φάρμακο; Γιά την ώρα όχι... Αύριο βλέπουμε... "Ανάπαυσι, άνάπαυσι, είναι τό μόνο που του χρειάζεται... έπανάλαβε ο γιατρός.

Με την βεβαιότητα ότι ο άρρωστος θά πέθαινε σέ λίγα λεπτά, ο Ντέ Μαρτίνο ευχήθηκε «περαστικά» και βιάστηκε να φύγη, για να μην άκούση τους πρώτους θρήνους των οικείων του έτοιμοθανάτου. "Αλλ'

ένω θρискόνταν μόλις εις τὰ μισά της μαρμάρινης σκάλας κατεβαίνοντας, ένας από τους οικείους του φωνάζει από πάνω:

— Προφεςόρε! Σινιόρ Προφεςόρε! Λ' άμαλάτο έ μόρτο τζιά. Κέ κόζα φαταίμο; (Δηλαδή: Κε Καθηγητά! "Ο άρρωστος πέθανε κι' ό- λας. Τί να του κάνουμε;).

Χωρίς να σταματήσει κατεβαίνοντας ο χιουμορίστας παθολόγος, σ'αυτή την έρώτη άποκρίθηκε:

— Νόν ντάρο! (Μην τὸ δίνετε τό φάτε νούλα!... (Μην τὸ δίνετε τό κονιάκ και μην κάνετε τίποτα!).

ΣΒΗΣΤΕ ΤΑ ΦΩΤΑ...

Σε κάποια μαιευτική κλινική έπρόκειτο να γεννήση μια γυναίκα, για την οποία ο θεράπων Ιατρός της, που την είχε εισαγάγει εκεί, είχε έκδηλώσει την γνώμη ότι θα γεννούσε διδυμα.

"Όταν ήλθε ή ώρα του τοκετού, συνέπεσε να είναι νύχτα και ο γιατρός έζήτησε από τον μαιευτήρα να παραστή και αυτός εις τόν τοκετόν, άφ' ενός λόγω του ένδιαφέροντός του, αλλά και δια να βοηθήση, εάν παρίστατο ανάγκη. Πράγματι δέ του έπετράπη.

"Όταν ήλθε ή ώρα και άρχισε να θγαίνη το έμβρυον, ο γιατρός έβό- ήθησε όσο μπορούσε, και όταν έγεννήθη το έδωσε στην άδελφή νοσοκόμο να τὸ περιποιηθί, όπως γίνεται συνήθως.

ΙΣε λιγάκι όμως άρχισε να θγαίνη και δεύτερο μωρουδάκι... "Ενθουσιασμένος ο γιατρός για τη διακίωσι της προβλέψεώς του, έτρεξε στην πόρτα και είδοποίησε τον ευτυχή μπαμπά, που περίμενε έξω με αγωνία.

— Καί δεύτερο και δεύτερο!

"Όταν έγεννήθη το δεύτερο, οί πόνοι εξακολουθούσαν... Και προς κατάπληξιν όλων, ύστερ' από λίγο άρχισε να θγαίνη και τρίτο μωρό.

Πάλι ο γιατρός έτρεξε στην έξοδο να είδοποίηση τόν... ευτυχή πατέρα.

— Καί τρίτο, και τρίτο!... του φώναζε γελώντας.

"Αλλά ο μπαμπάς, που δεν ήταν πλούσιος άνθρωπος και δεν περίμενε φυσικά ούτε διδυμα με ευχαρίστησι, τάχως κυριολεκτικώς, όταν άκουσε το γιατρό να του αναγγέλλη ότι ή γυναίκα του γεννούσε και τρίτο μωρό. Και φοβούμενος μήπως τὸ γεννήση και τέταρτο ή και πέμπτο — όπως ή γυναίκα του Καναδά — άρχισε να φωνάζει:

— Σβήστε τὰ φώτα, γιατρέ μου, γιατί... φαίνεται ο σο βλέπουμε φως, τόσο περισσότερα θγαίνουν!

ΕΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΗΝ ΔΙΑΦΟΡΑΝ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ

SEDOFLORINE

ΠΡΟΣ ΠΑΣΑΝ ΑΛΛΗΝ ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ ΣΚΕΥΑΣΙΑΝ

Διά τούτο έχει και ΑΝΟΤΕΡΑ θεραπευτικά άποτελέσματα. Επί πλέον είναι ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΤΕΡΑ. Υπογραμμίζεται εις τας συνταγάς σας την συνάχασιν SEDOFLOREINE.

ΑΠΟ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

ΟΤΑΝ Η ΣΑΡΞ... ΑΠΕΡΓΗ

Του κ. ΣΤΑΥΡΟΥ Ι. ΒΟΣΥΝΙΩΤΗ

Στο σαλόνι του γιατρού κ. 'Ιπποκράτη περιμένουν... ανυπόμονοι αρκετοί πελάτες! 'Ο κ. Μενέλαος με τον γιό του 'Αριστείδη, δυο Κυρίες με ένα κοριτσάκι, ο κ. 'Ανέστης και μερικοί άλλοι.

'Ο κ. 'Ιπποκράτης άργει να τους δεχθώ. 'Έχει τόσο δουλειά. Και οι κ.κ. πελάται, που έχουν επείγουσαν ανάγκη των συμβουλών του για να καλμάρουν τα νεύρα τους, πιάνουν συζήτηση, που αποκαλύπτει ενδιαφέροντα μυστικά.

'Ο κ. Μενέλαος έχει φέρει στο γιατρό το γιό του 'Αριστείδη, 19 χρονών παλληκάρι, γιατί τη νύχτα έχει άνησυχίες στο κρεβάτι και την ημέρα φαίνεται γλωμός, ανόρεχτος, ώστε να άνησυχά τη μητέρα του, την Κ. Ευτέρπη.

Οι δυο Κυρίες με το κοριτσάκι, που είναι τώρα 13 χρονών, παριστάνουν τα θουβά πρόσωπα. 'Ομως άκουν με ενδιαφέρον, τι λέγεται στις συζητήσεις του Ιατρικού σαλονιού. Και ο κ. 'Ανέστης όμως, που είναι το κύριον πρόσωπον του δράματος, ή μάλλον της Ιλαροτραγωδίας, προκαλεί την προσοχή όλων. Σας τον παρουσιάζουμε ιδιαίτερος.

Είναι ένας κοντόχοντρος άντρας, με πυρόξανθα μαλλιά και στριμμένο ποπολεμικό μoustάκι. 'Ηλικία άκαθόριστος. Δεν φαίνεται περισσότερο από 47 χρονών. Δεν έχει καμιά άσπρη τρίχα, ούτε στα μαλλιά του, ούτε στο... μoustάκι, που σήμερα είναι κατεβασμένο λιγάκι ως... μεσίστιος σημαία! Δεν έχει αλλάξει από έτών, γιατί έχει κηρύξει... ήλικιστάσιο, όπως του είπε κάποιος φίλος του. Είναι γνωστός του γιατρού από δυο χρόνια, που πήγε να κουρδισί το πιάνο της Κυρίας 'Ιπποκράτης. 'Ο σημερινός όμως δεν μοιάζει καθόλου του άλλου κεφάλου Κύρ 'Ανέστη.

— Τι έχουμε κύριε 'Ανέστη; τον ρωτάει ο γιατρός μόλις τον βλέπει να μπαίνει στο Ιατρείο του.

— Τι έχουμε, γιατρέ! Νά... ά-

περγία έχουμε... Και σκύβει συνεσταλμένος, κυττάζοντας το πάτωμα.

— 'Απεργία! Κάνει ο γιατρός. Και τί σχέσιν έχω εγώ με την άπεργία. Μήπως είμαι Πρόεδρος του σωματείου των Κυρδιστών;

— 'Όχι, γιατρέ μου!

— Τότε; Μήπως είμαι 'Υπουργός της 'Εργασίας;

— 'Όχι... κάνει ο κύρ 'Ανέστης όλος άμηνανία, και κοκκινίζει σαν άστακός. Δέ θέλω να πω αυτό...

— Τι θέλεις να πής; 'Εξηγήσου.

— Δεν έχω σωματειακήν άπερ-

νία... 'Έχω... σωματικήν! Πώς να σου το πώ... Καταλαβαίνεις έου γιατρέ.

— Μπρέ!... μπρέ!... Και πότε τόπαθες αυτό; Λέει χομογελώντας ο γιατρός.

— Κάπου ένα χρόνο τώρα!...

— Μά έσού, παντρεμένος άνθρωπος, τώρα το κατάλαβες; Δεν παραπονέθηκε ολόκληρο χρόνο ή γυναίκα σου;

— Λέιπει, γιατρέ μου... 'Ένα χρόνο λείπει στη Σαλονίκη. Πήγε να ξεγεννήση την κόρη μας και κάθισε ως πού να θγάλη δοντάκι το μωρό... 'Ακου μυαλά γυναίκα!

— Και πώς την ανακάλυψες αυτή την άπεργία ύστερα από ένα χρόνο;

'Ο κύρ 'Ανέστης, από άστακός, γίνεται τώρα παπαρούνα, σά να τον πιάσανε έπ' αυτοφώρω... Κυττάζει το γιατρό και προσπαθεί να ξεροκαταπιή το σάλιο του. 'Υστερα παίρνει θάρρος...

— Πανάθεμά τη... γιατρέ μου... μουρμουρίζει.

— Ποιά, κύρ 'Ανέστη; Την άπεργία;

— 'Όχι, γιατρέ μου... Τη ζωντοχήρα!...

— Ποιά είναι πάλι αυτή ή ζωντοχήρα;

— Νά... ή Ρηνούλα αυτή ή άμορφη, ντέ, που θάζει τ' άντρώγονα σε καυγάδες κι' έστελνε προτού χωρίση τον άντρα της να παραθερίση στην Κερσέα!

— Και τί σου έκανε ή Ρηνούλα;

— Με παρέσυρε σε κάποιο κέντρο έξοχικό, που είχε δωμάτια όπως λένε, δι' οίκογενείας... του μέλλοντος. 'Εκεί πιά μπήκα στα έξοδα, μου κόψανε σαγιονές, σά νάμουνα σε ρήγκ πυγμαχίας, και πλήρωσα τα μαλλιοκέφαλά μου, άφου πήρα την άπόφαση να κάνω κι' εγώ άπιστία στη γυναίκα μου μια φορά...

— 'Ε, και δεν την έκανες την άπιστία;

— Πώς να την κάνω, άφου τότε ανακάλυψα την άφλογιστία και την... άπεργία;

'Ο κύρ 'Ανέστης λέγοντας αυτά, είχε πάρει ύφος καταδίκου εις θάνατον, που περιμένει γεμάτος άγωνία ή να του δώσουν χάρι, ή να του κόψουν το κεφάλι. Πρίσκει να τον έβλεπε σ' αυτή την κατάσταση δεν θά τον λυπότανε; Τόν λυπήθηκε, λοιπόν, και ο γιατρός του. Τόν χτύπησε φιλικά στον ώμο και του είπε:

— Κουράγιο... Θά πās να μου φέρης τις ένέσεις και τα χάπια που θά σου γράψω κι' εγώ σε λίγες μέρες θά σε κάνω περδίκι... 'Ετσι θά έκδικηθής όλες τις ζων-

('Η συνέχεια εις την 14ην σελίδα)

ΠΡΟ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

ΑΙ ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

'Η Ιατρική διαφήμις είχε κατά το διάστημα των δεκαετηρίδων που έπέρασαν την εξέλιξί της.

Κατ' άλλον τρόπον διεφήμιζαν οι γιατροί, οι φαρμακοποιοί, οι παρασκευασταί ιδιοσκευασμάτων και οι συγγραφείς Ιατρικών βιβλίων άκόμη τα προϊόντα της εργασίας των και τα αποτελέσματα των θεραπευτικών των μεθόδων κατά το παρελθόν, κατ' άλλον τώρα.

Χάριν περιεργείας, δίδομεν εις το «Σαλόνι του Γιατρού» μερικές άγγελίες που είχαν δημοσιευθί εις εφημερίδας και περιοδικά των 'Αθηνών, πρό μισού αιώνος. Τās δημοσιεύομεν χωρίς σχόλια, γιατί είναι αρκετά χαρακτηριστικές της τότε έποχής.

'Ιδού πώς διεφήμιζε το βιβλίον του ένας συγγραφεύς:

ΔΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ.

'Εξεδόθη εκ των παρά τον ναόν των 'Αγίων Θεοδώρων Καταστημάτων του κ. Σπυρίδωνος Κουσουλίου το «Περί των νόσων της 'Αφροδίτης» μετά της προφυλάξεως και θεραπείας αυτών βιβλίον εκ 22 τυπογραφικών φύλλων συγκείμενον, φιλοκάλως τετυπωμένον και μόνον άντι δραχμών 5 τιμώμενον, έργον του διαπρεπούς συφιλοδόγου της Πρωτευούσης κ. Α. Β. Παν. Πειρα μεγάλης, εύρυμάθειας, αυθεντία διαγνώσεως, γλαφυρότης καλάρου και άφθονία συγγραφών μέχρι τουδε έκτεθεισών, καθιστών τον διαπρεπή συφιλοδόγον μας άντάξιον της φήμης, ήν χαίρει εν τη κοινωνία μας. 'Η πρώτη έκδοσις του βιβλίου τούτου γενομένη πρό διαιτίας άνηρπάγη.

»Διά τους κ.κ. φοιτητάς στερουμένους τοιούτου συγγράμματος είναι χρησιμώτατον, διά τους πρακτικούς Ιατρούς πολυτιμώτατον και διά πάντα πολίτην σωστικώτατον.»

'Ενας συνεργάτης περιοδικού που... έθεράπευε τον κόπον, έγραφε:

«ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟΝ ΤΟΥ ΚΟΠΟΥ

'Εκουράσθην να σās γράφω συν-

ταγās δωρεάν, φίλτατοι άναγνώσται, και άνεπαύσθην αρκετόν καιρόν. 'Ανακτήσας δέ τώρα δυνάμεις σπεύδω να σας πληροφορήσω ότι και ο κόπος, ή κούρασις, ο κάματος — όπως θέλετε ονομάσατέ τον — είναι άποτέλεσμα δηλητηρίασεως του μυϊκού συστήματος. Οι μυώνες εργαζόμενοι παράγουν δηλητήριο με το όποιον αυτοδηλητηριάζονται...

»Υπάρχει όμως και το αντίδοτον. Με μίαν μόνην σταγόνα του ξεκουράζεσθε και ξαναρχίζετε την εργασίαν δροσεροί σαν τη δροσιά της άνοιξιάντης αύγης...

»Το αντίδοτον είναι τα κάρυα του Κολά, τα όποια ιδίως είναι χρησι-

δέν βλάπτουν — κατά το λέγειν των άμαξάδων.

'Ο 'Ιατρός σας».

ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΛΙΠΟΥΣ

Σε πολλές σκοτούρες θάζει τους καλοφαγάδες τελευταίως με ένα νέο του βιβλίο ο 'Αμερικανός γιατρός Γκέιγορντ ο Χάουζερ. Το βιβλίο αυτό άσχολείται με τη μακροζωία και είχε καταπληκτική κυκλοφορία, όπως μας θεοβαούν τα ξένα πρακτορεία ειδήσεων.

'Ο συγγραφεύς υποστηρίζει ότι ή υγεία του ανθρώπου έχει δύο μεγάλους συμμάχους και ένα μεγάλο επίσης έχθρό. Οι σύμμαχοι είναι, κατά τον κ. Χάουζερ, οι πρωτεΐνες και οι βιταμίνες. 'Ο έχθρός δέ το λίπος!

'Η καθημερινή μας τροφή πρέπει σύμφωνα με τις θεωρίες του 'Αμερικανού γιατρού να περιέχη 60 γραμμάρια πρωτεΐνης που υπάρχουν στα αυγά, στο τυρί και ιδίως στη μαγιά της μύρας και το συμπυκνωμένο γάλα. Μιά κουταλιά μαγιά της μύρας συντηρεί την ποσότητα της πρωτεΐνης, που παίρνει ο οργανισμός με τη δίαιτα που συνιστάται στο βιβλίο.

Οι βιταμίνες φυσικά πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο πολλές. 'Ο Χάουζερ όμως συμβουλεύει έν συνεχεία λίγη τροφή, και για να πείση τους... φαγάδες να ακολουθήσουν τις συμβουλές του, τους συνιστά να... καπνίζουν στη μέση του φαγητού από κανένα τσιγάρο, για να τους κόβεται ή όρεξι.

'Ετσι μόνον πιστεύει ότι είναι δυνατόν να περιορίζεται το λίπος που το θεωρεί επικίνδυνο έχθρό της μακροζωίας του ανθρώπου.

'Αλλ' αν γίνουν δεκτές οι θεωρίες του 'Αμερικανού αυτού επιστήμονος, οι γιατροί γενικώς θα πάνε να έχουν εις το μέλλον την... ψήνωσι να διατάσσουν με τη δίαιτα που πρέπει να ακολουθήσουν οι άρρωστοι να κόβουν πρώτα-πρώτα το τσιγάρο!

μάτατα διά τον σπόρτσμαν που έχει ανάγκη να αναπτύξη προσκαίρων μεγάλην μυϊκήν δύναμιν. Τα κάρυα αυτά περιέχουν καφεΐνη και θεοβρωμίνη.

»Άλλο αντίδοτον το όποιον ήρχισαν να συμβουλεύουν οι συνάδελφοί μου εις την Εύρώπην, είναι το μάσημα των φύλλων του Κοκά. Σημειώσατε ότι το μάσημα αυτό έσμβούλευε πρό τριακονταετίας και ο πολός 'Ιταλός υγιεινολόγος και γερουσιστής Μαντεγάσας. Το Κοκά διατηρεί την μυϊκήν δύναμιν και την εξέγειρει, όπως τα κτυπήματα της μαστίγος, τα όποια

GRANULÉ

PECTOSAN

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΑ ΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ
ΕΝΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΜΑΧΙΚΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ

ΔΙΑΡΡΟΙΑΙ • ΕΝΤΕΡΙΤΙΔΕΣ • ΚΟΛΙΤΙΔΕΣ • ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΙΣ ΕΚ ΤΡΟΦΩΝ
ΥΠΕΡΧΛΩΡΥΔΡΙΑ • ΕΛΚΟΣ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΔΑΚΤΥΛΟΥ

ΜΙΑΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥ
ΓΕΥΣΕΩΣ

RHÉOCHOLINE Το άριστόν των χολεσολών

ΑΣΥΓΚΡΙΤΟΣ ΕΙΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Πρός άποφυγήν ευχίδεως υπογραμμίζετε εις τās συνταγās Σας την λέξιν **RHÉOcholine**

13/1 Ε.Π.

Η ΣΑΤΥΡΑ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Ο ΣΟΥΡΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΤΟΥ

"Ασπονδος έχδρος τῶν ὑπερβολικῶν φροντίδων

Ὁ ἀείμνηστος Σουρῆς, πού ἔκα-
με ὅλη τὴν Ἑλλάδα νὰ σπαρταρᾷ
μὲ τοὺς σατυρικοὺς τοῦ στίχου,
ἀντίθετα ἀπὸ ὅ,τι νομίζεται, δὲν ἦ-
ταν ἀπὸ τοὺς εὐθυμοὺς τύπους στὴν
καθημερινὴ ζωὴ. Ἦταν ἕνας ἄν-
θρωπος πού φανόταν μᾶλλον με-
λαγχολικός καὶ μὲ τὴ σάτιρά του
εὗρισκε τρόπο νὰ διασκεδάσῃ πρῶ-
τα τὴ δική του μελαγχολία.

Ἦταν ἐπίσης ἄνθρωπος ἰλά-
σθενος, ὅπως δείχνει καὶ ἡ φυσιο-
γνωμία του. Καὶ γι' αὐτὸ εἶχε συ-
γνᾶ δόσοληψίες μὲ τοὺς γιατροὺς,
τοὺς ὁποίους ἐπίσης εὗρισκε τρόπο
νὰ πειράξῃ, γιὰ τὶς συμβουλές
τους, τὶς συνταγές τους, τὶς συστά-
σεις τους καὶ τίς.... ὑπερβολικὲς
τοὺς φροντίδες γιὰ τὴν ὑγεία του,

τὴν ὁποία τόσο ἐφρόντιζε ἡ Κυρία
Σουρῆ.

Χαρακτηριστικοὶ τῶν διαθέσεων
αὐτῶν τοῦ μεγάλου σατυρικοῦ εἶναι
καὶ οἱ παρακάτω στίχοι του, μέσα
στοὺς ὁποίους λάμπει τὸ πνεῦμα
του, καὶ ἡ διάθεσις πού τὸν διέκρι-
νε πάντα, νὰ μὴ τὸν σκοτίζουν μὲ
τὰ σοφὰ πράγματα, ἀκόμα καὶ
οἱ γιατροὶ του, ὅταν παρίστατο ἁ-
νάγκη!

Περπατῶ καὶ ξεροθήχω
καὶ δὲν εἶμαι στὰ καλά μου
καὶ σιμώνω σ' ἕναν τοῖχο
γιὰ νὰ κάνω τὰ ψιλά μου

Νάσου κάποιος ἐπιστήμων
Ἱπποκράτης παιδαῖμων

"Ε! τί κάνεις ἐκεῖ πέρα,
μοῦ φωνάζει, κακομοίρη
μὴ στοὺς τοίχους... πίσω, πίσω...
θάλα μέσα σὲ ποτήρι,
στεῖλέ τα νὰ τ' ἀναλύσω
γιὰ νὰ δώ τί κρύβουν μέσα
καὶ νὰ ξέρῃς τί νὰ τρῶς...
— Τί περίφημος γιατρός!

Θὰ πηγαίνανε τοῦ κάκου...
Καλὰ πούτυχε μπροστὰ μου...
Ἐχάσα πῶς πρέπει τώρα
νὰ κυτῶ καὶ τὰ ρευστά μου...
Καὶ θυμήθηκα τὰ χρόνια,
πού καταμεσῆς τοῦ δρόμου,
σκόρπιζα τὸ φῶσφορό μου!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΗΣ

ΟΤΑΝ Η ΣΑΡΞ... ΑΠΕΡΓΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 12ης σελίδος)

τοχῆρες τῆς γειτονίας σου. Καὶ
μάλιστα θὰ σὲ κάνω νὰ θάλῃς τὸν
κόκκορα γιὰ οἰκόσημό σου, ἀφοῦ
εἶναι τὸ σύμβολο τῆς διαρκούς ζω-
τικότητος.

Ὁ κύρ Ἀνέστης θυγῆκε ἐνθουσι-
ασμένος ἀπὸ τὸ ἱατρεῖο καὶ πρὶν
ἀκόμα ἀγοράσῃ τὰ φάρμακα ἔδει-
χνε πῶς ξανάνινε εἰκοσι χρόνων.

Τὴν ἄλλη μέρα γύρισε μ' ἐτίς ἐ-
νέσεις καὶ περίμενε στὸ σαλόνι κε-
φᾶτος-κεφᾶτος τὴ σειρά του. Ἦ-
ταν τόσο εὐχαριστημένος μὲ τὴν ἱ-
δέα ὅτι σύντομα θὰ γιαιτρεύνονταν
ὥστε δὲν ἤξερε πῶς νὰ ἐκδηλώσῃ
τὴν κρυφὴ χαρὰ του αὐτὴ καὶ πῶς
νὰ πιάσῃ κουβέντα στὴν αἰθουσα
ἀναμονῆς μὲ τοὺς ἄλλους πελάτες.
Κάποια στιγμή, τὸ μάτι του πῆρε
μιά μυῖνα πού καθόταν ἐπάνω στὸν

καθρέφτη τοῦ σαλονιοῦ.

— Ξέρετε, εἶπε στὸν διπλάνο
του πελάτη. Βάζω στοίχημα πῶς ἡ
μυῖνα αὐτὴ εἶναι θηλυκιά.

— Καὶ πῶς τὸ καταλάβατε; τὸν
ρώτησε ἐκεῖνος ἀπορώντας.

— Γιὰ νὰ καθῆσθαι στὸν καθρέ-
φτη σίνουρα εἶναι θηλυκιά, ἐνῶ ἂν
ἦταν ἀρσενικιά θὰ πῆγαινε ὅπου-
δήποτε ἀλλοῦ νὰ καθῆσθαι, ἀκόμα
καὶ στὸ φελο καμμιᾶς μπουκάλας
ρετοίνας.

Ὁ ἄλλος... μέσα του σταυροκο-
πήθηκε, ὅπως ἦταν ἐπόμενο.

Κάποτε ὁ κύρ Ἀνέστης τέλειω-
σε τὴν θεραπεία τῶν ἐνέσεων του
καὶ ἐνοιώθη πιά ὅτι ἦταν οὐ θέσι
νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ... λογαριασμό του
ἀπέναντι τῆς ὥρας Ρηνούλας.
Πῆγε σπῆτι του, φρεσκοξυρίσθηκε,
ἀλείφθηκε μὲ ποῦδρες καὶ ἀρώμα-

τα καὶ τὴν ὥρα πού ἦταν ἑτοιμος
νὰ θαδίσῃ πρὸς τὴν εὐτυχίαν του,
ἀκούει ἐξ ἄντικα ἕνα αὐτοκίνητο νὰ
στοματᾷ ἔξω ἀπὸ τὸ σπῆτι του καὶ
τὸ κουδούνι τῆς πόρτας νὰ κτυπᾷ.
Ἀπροσδόκητος κεραυνός! Ἦταν
ἡ γυναίκα του, πού κατέφθασε ἀ-
πὸ τὴ Θεσσαλονίκη, γιὰτὶ εἶχε πά-
ρει ἕνα τηλεγράφημα ἀπὸ τὴν ἀ-
σελφὴ τῆς, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ ἀε-
ροπορικῶς γιὰ μιά κατεπείγουσα
κληρονομικὴ τους ὑπόθεσι.

Ὁ κύρ Ἀνέστης πῆγε νὰ σκάσῃ
ἀπὸ τὴ στενοχώρια του γιὰ τὸ ἀ-
προσδόκητο αὐτὸ τέλος τῶν ἐρωτι-
κῶν του σχεδίων. Καὶ ἐκεῖνο πού
τὸν στενοχωροῦσε κυρίως, ἦταν ὅτι
ἡ Ρηνούλα θάφευγε τὴν ἐπομένη
γιὰ τὴν Αἴγυπτο καὶ θάμεινε γιὰ
πάντα μὲ τὴν ἐντύπωσι, ὅτι αὐτὸς
ἦταν πιά ἕνα... παρωπλισμένο θω-
ρηκτό!

ΣΤΑΥΡΟΣ Ι, ΒΟΣΥΝΙΩΤΗΣ
Φαρμακοποιός.

Χορηγῆδατε **Σπρασμολυσίν** ἐπὶ **ΣΠΑΣΜΟΝ**

πυλωροῦ καὶ κύστεως, σπαστικῆς καὶ μεμβρανώδους κοιλίτιδος, κοιλικῶν τοῦ νε-
φροῦ, συσπάσεως κοιλιαγῶν πόρων, χρονίης χολοκυστίτιδος, υπερκλινιδίας, ἑλ-
κούς τοῦ στομάχου καὶ δωδεκαδακτύλου, διαταραχῶν τοῦ νευροφυτικού συστήματος.

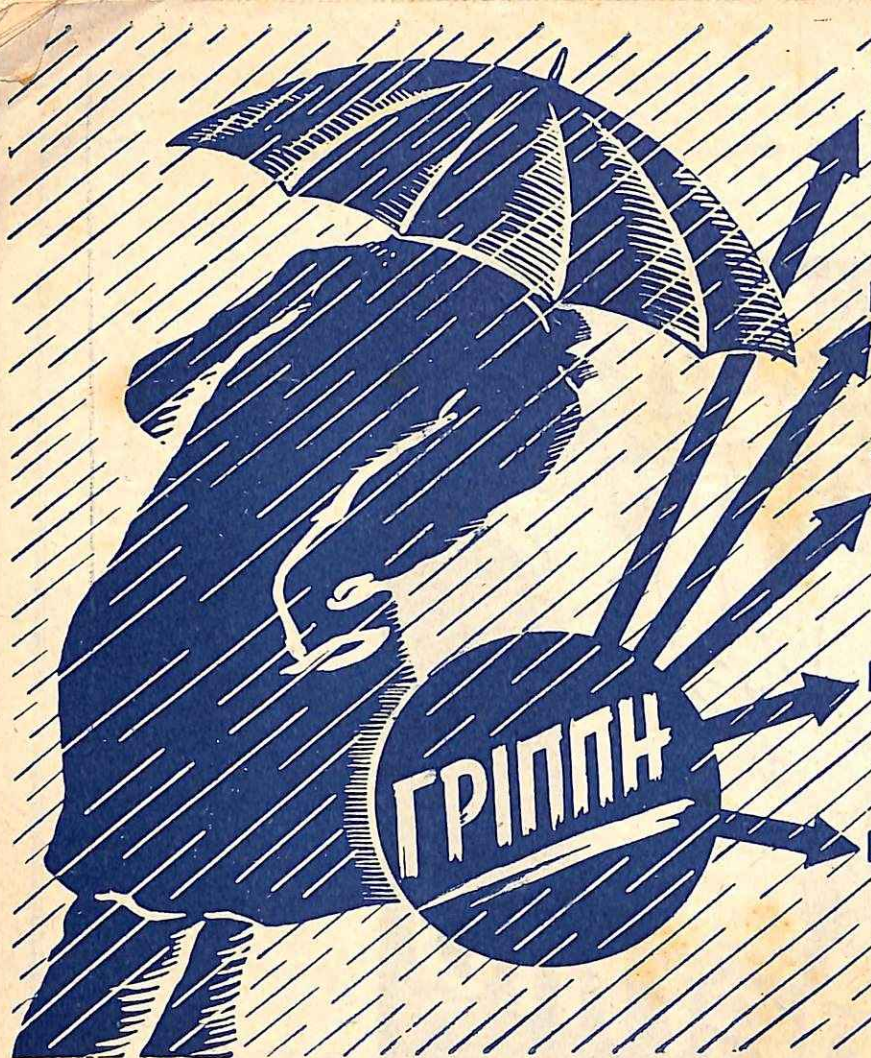
ἡ
ΒΙΤΑΜΙΝΟΥΧΟΣ
ΑΛΟΙΦΗ

Bioderma

διὰ
ΠΛΗΓΑΣ
ΡΑΓΑΔΑΣ
ΔΟΘΙΗΝΑΣ
ΕΓΚΑΥΜΑΤΑ Κ.Λ.Π

12/2.Β.

Η ΡΟΜΜΑΔΕ
ΒΙΟΔΕΡΜΑ
ΘΑ ΣΑΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΠΑΝΤΟΤΕ

ΣΕΔΟΡΟΥΛΜΙΝΕ

S I R O P

Δεδοκιμασμένον αντιβηχικόν. Καταπαύει και τὸν πλέον επίμονον βήχα. Προκαλεῖ έντονωτάτην απόχρεμψιν. Στερεῖται ναρκωτικῶν ουσιῶν.

ΚΑΛΜΟΛ

CACHETS

Δεδοκιμασμένον αντινευραλγικόν και παυσίπονον. Καταπαύει άμέσως τοὺς πόνους· ανακόπτει τὸν πυρετόν.

ΤΟΝΟΚΑΡΔΟΛ

GOUTTES
AMPOULES

Τὸ καλλίτερόν ανάληπτικόν. Έντονος ταχυτάτη ένέργεια επί τῆς καρδίας, τῆς κυκλοφορίας και άναπνοῆς. Σταθερόν διάλυμα τῆς χημικῆς ένώσεως: Pentaméthylènetétrazol.

ΝΑΣΙΝΑ

POMMADE
LIQUIDE

Έντονος αντισηπτική και μικροβιοκτόνος ένέργεια επί τοῦ ρινοφαρυγγικοῦ βλεννογόνου. Οὐδένα έρεθισμόν προκαλεῖ.

ΦΛΑΒΙΤΤΑ

PASTILLES

Διά τήν αντισηψίαν τῆς λαρυγγόφαρυγγικῆς κοιλότητος και τήν προφύλαξιν από τῆς γρίππης, νοσημάτων έκ φήξεως και άλλων λοιμωδῶν νόσων.

ΓΥΡΕΑ

**ΠΟΝΟΙ
ΠΟΝΟΙ
ΠΟΝΟΙ
ΠΟΝΟΙ**

*έξαλείφονται
με*

ΚΑΛΜΟΛ

ΚΕΦΑΛΟΠΟΝΟΙ
ΟΔΟΝΤΟΠΟΝΟΙ
ΠΟΝΟΙ ΠΕΡΙΟΔΟΥ
ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΟΙ
ΚΡΥΟΛΟΓΙΣΜΑΤΑ

Προϊόν της

"FARM.", ΒΙΟΜ. ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ & Σ

*Παρ' όδας τας απομιμή-
σεις εξακολουθεῖ νά εχη
τήν πρώτην κατανάλωσι.*